

Hladen vetrič v vročem dnevu

Švedska

Namen(i)

Komunikacijske
veščine

Različni
vidiki

Ženska in moški sta dolgo živela skupaj. Leta so minevala. Moški se je začel spraševati - ali me res ljubi? Vsakič, ko je vprašal, je le rekla: Kako lahko vprašaš kaj takega? Postal je obseden s svojimi mislimi. Bil je prepričan, da ga ne ljubi več! Na koncu se je odločil, da jo enkrat za vselej vpraša. Končno je odgovorila: No, kot hladen vetrič na vroč dan ...

Človek je postal obupan. Hladen vetrič ... Res me ne ljubi! Ne morem ostati tukaj. Živeti mora svoje življenje. Moram jo zapustiti.

Naslednji dan je spakiral torbo in odšel. Začel je hoditi po cesti. Pobočja so bila strma. Bil je poletni dan; sonce je močno sijalo. Ni drevesa v bližini. Komaj je dihal; bilo je tako vroče. Sedel je ob cesti, da bi dihal. Umiral je od vročine!

Nenadoma je zapihal hladen vetrič, ki mu je obšel čelo kot hladna roka. Nato se spomni: Hladen vetrič na vroč dan – to je rekla! Ampak to ni bilo tako slabo! To je bilo dobro! Je sploh lahko bolje? Obrnil se je in šel po dolgi poti nazaj do svoje žene in domov.

Zadnje, kar sem slišala od njiju, je bilo, da živita skupaj in skrbita drug za drugega tako dobro, kot par le lahko...

